

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/14/2025
Identifikačné číslo spisu:	1314212525
Dátum vydania rozhodnutia:	19.02.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1314212525.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkýň 1/ A. F., nar. S., bytom U., 2/ L. R., nar. S., zomr. S., naposledy bytom R., zastúpených advokátskou kanceláriou MADEJ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Bratislava, Mýtna 42, IČO: 53 035 038, proti žalovanému Ressetter, s. r. o., so sídlom Bratislava, Zadunajská 406/27, IČO: 47 586 877, zastúpenému Advokátska kancelária ECKER - KÁN & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Zelená 2, IČO: 35 886 625, za účasti intervenienta C. H., nar. S., bytom R., o určenie neplatnosti právnych úkonov, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B3-14C/167/2014 (pôvodne na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 14C/167/2014), o dovolaní žalobkýň 1 / a 2 / proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. mája 2024 sp. zn. 16Co/55/2023, takto

rozhodol:

- I. Pokračuje v konaní so žalobkyňou 1/ ako dedičkou žalobkyne 2/.
- II. Dovolanie o d m i e t a .
- III. Žalovaný a intervenient m a j ú voči žalobkyni 1/ n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 18. mája 2022 č. k. 14C/167/2014-230 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyne domáhali určenia neplatnosti zmluvy o poskytnutí bezúčelovej flexihypotéky reg. č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX uzatvorenej dňa 11. septembra 2008 medzi žalobkyňami a spoločnosťou H. (ďalej už len „pôvodný veriteľ“), určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, uzatvorenej dňa 11. septembra 2008 medzi žalobkyňami a pôvodným veriteľom a uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyniam spoločne a nerozdielne sumu 2.000 eur ako finančné zadostučinenie. Zároveň priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyniam v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali žalobkyne 1/ a 2/ odvolanie.

3. V priebehu odvolacieho konania Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na návrh C. H. zo

7. októbra 2023 uznesením zo 16. mája 2024 č. k. 16Co/55/2023-363 pripustil vstup C. H., nar. S., bytom F. (ďalej ako „intervenient“) do konania ako intervenienta na strane žalobkyní 1/ a 2/.

4. Odvolací súd dospel k záveru, že okolnosti, ktorými intervenient odôvodnil svoj vstup do konania dokladali aj s poukazom na § 151n ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka jeho právny záujem na výsledku sporu v zmysle § 81 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“), pretože výsledok konania súvisí s nehnuteľnosťou v jeho vlastníctve a rozhodnutie ovplyvní jej právny status, keďže na nej viazne záložné právo zriadené na zabezpečenie úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 11. septembra 2008 medzi žalobkynami 1/ a 2/ a pôvodným veriteľom, ktorej neplatnosti, ako aj neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva z 11. septembra 2008 sa žalobkyne 1/ a 2/ v konaní domáhali. Nebolo možné konštatovať rozpornosť záujmu intervenienta so záujmom žalobkyní 1/ a 2/, nakoľko intervenient ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti má, s ohľadom na záložné právo viaznúce na nehnuteľnosti, záujem na tom, aby boli žalobkyne 1/ a 2/ v konaní úspešné.

5. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadli žalobkyne 1/ a 2/ (ďalej aj ako „dovolateľky“) dovolaním z dôvodu, že súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočniť im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Uviedli, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nezákonné, nerešpektuje ich procesné práva a v konečnom dôsledku nezohľadňuje protichodné záujmy žalobkyní a intervenienta, pretože okolnosti, za akých žalobkyňa 2/ prišla o vlastnícke právo k bytu jednoznačne preukazujú, že žalobkyne a intervenient zjavne sledujú protichodné záujmy, čo nemožno v tomto konaní ignorovať. S ohľadom na protichodné (rozporné) záujmy žalobkyní a intervenienta mali dovolateľky za to, že ak by sa C. H. zúčastňoval v konaní pred odvolacím súdom ako intervenient a mal prístup do súdneho spisu, došlo by k porušeniu ich procesných práv. Z uvedených dôvodov dovolateľky navrhli, aby odvolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že vstup intervenienta do konania nepripustí, príp. aby ho zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

6. Žalovaný oznámil, že sa k dovolaniu nevie vyjadriť, javí sa mu však ako neprípustné.

7. Z vyjadrenia intervenienta k dovolaniu žalobkyní 1/ a 2/ vyplynulo, že dovolanie považuje za neprípustné, preto ho navrhol odmietnuť, príp. zamietnuť.

8. V priebehu konania o dovolaní, dňa S., žalobkyňa 2/ zomrela. Z uznesenia Mestského súdu Bratislava IV z 18. septembra 2025 sp. zn. 45D/1332/2024, Dnot 76/2024 odvolací súd zistil, že celé dedičstvo po žalobkyňi 2/ nadobudla žalobkyňa 1/, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací rozhodol o pokračovaní v konaní so žalobkyňou 1/ (ďalej aj „žalobkyňa“) a po preskúmaní dovolania dospel k záveru, že ho je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

9. Najvyšší súd už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 opakovane (viď napríklad sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/209/2015, 3Cdo/308/2016, 5Cdo/255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred civilným súdom, vrátane dovolacieho konania (m. m. I. ÚS 4/2011).

10. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie.

11. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419

CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

13. Ak teda dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, ako je tomu v danej veci, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

14. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Pokiaľ odvolací súd nemôže vo veci rozhodnúť meritórne, pretože sú tu také prekážky, pre ktoré nemohol žalobu prejednať, konanie končí procesným rozhodnutím bez toho, aby vec vecne prejednal.

15. V danom prípade žalobkyne 1/ a 2/ napadli dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým pripustil do konania vstup intervenienta na ich stranu. Toto rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, preto dovolanie z dôvodu podľa § 420 CSP proti nemu nie je prípustné. Najvyšší súd preto dovolanie proti uzneseniu krajského súdu odmietol podľa 447 písm. c) CSP bez toho, aby sa mohol zaoberať námietkou jeho nesprávnosti.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v súlade s ustanovením § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.